

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ædilis curulis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Alienus omne, per tot atates, per tot secula, in quietioris vite provincias continenter effluxit. Cum vero super Cherubim federe ponitur Deus, intelligitur de summa scientie plenitudine, que tum Angelis, tum viris insigni pietate preeditis superastiit, de qua Salomon Proverbiis: Anima eius sedes Cap. 24. sapientia. At scabellum a somno sede diminutum, humilitatis & subjectionis, inquit Eucherius, indiciu est, ut in Psalmo: Donte ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Accipitur & pro Christi humanitate, ut: Adornate scabellum pedum ejus. Nam & pedes pro Filio ponuntur in Divinis, sicut Patet, de quo loco suo.

DOCTRINA. CAP. IX.

Plerisque vero hieroglyphicis cathedra doctrine significatum habet, atque ita D. Hieronymus, & Per cathedram quid. Mactb. 23. plerique omnes interpretantur locum Evangelicum: Super cathedram Moysis sederunt Scribae & Pharisei. Ita illud Psal. 1. Et in cathedra pestilentia non sedit, quod pro doctrina non sana interpretatur Euthymius, Hæreticorum ait Eucherius: beatiq; porro illi habentur, qui pro sceleratis non steterint, & cum impiis atque perverfis minime sederint. Quamvis pro pestilentia nonnulli accipiant, derisores, & pro cathedra, societatem ponant: ut sit, neque commercium habuit cum iis quorum ingenium & doctrina omnis eludendis decipiendisq; mortalium animis exercetur. Quod vero Paraphraste nonnulli scripserint, neque focus fuit eorum qui studio faciunt male, multo minus eo dementie pervenit, ut impostorum illi vita placuerit. Latinum est omnino: Assidere cupiam, pro socium esse, vel similem, vel imitatore. Hinc Horatius in Epistolis.

Parcus ob heredis curam, nimiumque severus Affidet infano.

hoc est, par, vel focus, aut similis est infano. Sunt qui cum superiore significato consentientes, per cathedram hoc loco perseverantiam, & firmitatem in malis operibus significare velint. Nam desiderare, unde deses & desidia contationem indicat hujusmodi.

CONSULTATIO. CAP. X.

Quin & consultationem per seium ex Aegyptiaca doctrina significari manifestum. Vulgatumque apud nos illud de Romanis, Sedendo eos vicisse, quod ea consilia referunt eruditi, ut apud Plautum is, qui nimio plus sapere se sedentem asserit, & quod apud Maronem: Turnus sacra valle sedebat, legitur, exponit Servius, federe est consilium capere. Multaque apud alios etiam in hanc sententiam. Non otiose positum est in sacris concentibus, Psal. XLIX. Sedens adversum fratrem tuum obloque- ris, id enim κατὰ λαλῆς indicat. Sedens, hoc est, consulto, non subita ira aliqua percitus, non dolore concitatus, non repentina aliqua re commotus, sed animo conquiescente, & sponte de calumniis agitante, vel aliquid quod obesse posset, excogitante.

CESSATIO. CAP. XI.

Neque desunt, qui federe pro cessare ponunt, Horatium secuti, qui de pusillanimo dixit:

Sedit qui timuit, ne non succederet. Epistolarum. lib. 1. epist. 17.

Ut stare, ad expeditionem, paratum esse interpretantur. Ita Maro:

Stat ferri acies mucrone corusco, Stricta parata neci.

Ita pro deside sedentem, vel qui nihil attentet, intelligunt.

OPIS IMPLORATIO. CAP. XII.

Illud non omiserim, implorantium opem fuisse morem apud hospites, quos adissent, in foro consistare: quod apud Alcinoium fecisse Ulysem Homerus scribit, neque dissimulavit Apollonius. Et Martii Coriolani patria profugum, Actii Tullii Volscorum Principis supplicem factum ad forum sedentem scribit Dionysius Halicarnassæus. De Themistocle quoque in exilium abacto, talia invenies apud Græcos historicos.

ÆDILIS CURULIS. CAP. XIII.

Erant vero sella eburnea proprium Ædilium Curulium hieroglyphicorum, quod quidem quoniam alii aliquot Magistratibus debebatur, animadvertendum apud Plutarchum in Mario, duos apud Romanos Ædilium ordines fuisse, quorum alter sella, quæ curvos pedes haberet, utebatur, in qua sedentes jus dicebant, huicq; honori aderat Magistratus nomen, Inferiorem, alterum Popula-

M. Platorii
numus

rem vocabant. Quod si quis à majore honore decidisset, rursus ad alterius petitionem accedere con-
fuerat. Pauloq; infra: Marius cum ad Herennium responderet, hujusmodi fellam ἀγυλονόδα me-
morat, quæ cujusmodi esset, in numismatis intueri licet: duæ enim hujusmodi causæ habentur super
tribunali, in M. Platorii Æd. Cur. numo, ut omnino inde qua fieri specie solerent sella illæ conspicui
sit. Magna autem ambitio Romanis fuit eburneis hujusmodi fellis ad clarissimos quosque Reges,
quorum amicitiam sibi conciliaissent, dono missitandis. Inter ampla quippe dona, quæ Masinise
Numidarum Regi missa sunt, sella etiam Curulis fuit. Ad Syphacem quoque cum donis aliis sella
missa, cum is se Carthaginensibus inimicum, Romanis amicum per legatos professus esset. Et Ptole-
mæo Egypti Regi, cum legati ad commemorandam renovandamq; amicitiam missi sunt, tulere do-
no, togam, & tunicam purpuream, cum sella eburnea. Et Consules, cum Magistratum inibant in sella
eburnea federe solebant. Unde apud Ovid. in Fastis:

Et nova conspicuum pondere sentit ebur.

Sed hæc missa faciamus, quæ omnium sunt historiis pervulgata: currumque protinus à sella ipsa
infiliamus.

DE CURRU. CAP. XIV.

Proximus ad sedem accedit currus, multis & ipse hieroglyphicis insignis, quæ commemorare in-
signiti propemodum operis labor esset: ledenim ea tantum recensebimus, quæ vel in numis, vel
auctorum de vetustate libris comperiuntur, & si qua facient ad pietatem, nequaquam dissimula-
bimus.

TRIUMPHUS. CAP. XV.

Statue tri-
umphales.

Sane constat, apud Romanos & gentes alias currum Triumphum significatum habuisse, cujusmodi
victoriarum monumenta passim in numis, in aris, in arcibus conspiciuntur. Iis autem qui trium-
phassent, statuae in curribus ponebantur, quæ ob id triumphales appellatae sunt. Earum vero statu-
rum ornamenta erant, quæ Livius enumerat, Corona aurea, sella Curulis eburnea, eburneus Scipio,
rota picta, & palmata tunica. Sellam autem Curulem ea de causa dictam volunt, quod curru honoris
gratia soliti erant in Curiam vehi Senatotes, qui Curulem magistratum, hoc est, majorem honorem
gessissent, in quo curru sella effert, supra quam considerent.

AMPLIATOR IMPERII. CAP. XVI.

Triumphalis autem effigies Romæ iis omnibus decreta est, qui fines Imperii ampliasent. Au-
gustus vero memoriæ Ducum, qui populum Romani Imperium ex minimo maximum reddi-
dissent, proximum à Diis immortalibus honorem præstitit: itaq; & opera cujusq; manentibus titu-
lis restituit, & statuas omnium Triumphali effigie in utraque fori sui porticu dedicavit, professus ed-
dicto, commentum id se, ut illorum veluti exemplar, & ipse dum viveret, & insequentium atatum
Principes exigerent à civibus.

MARITIMA VICTORIA. CAP. XVII.

M. Agrippæ
numus.

Carm. lib. 1.

Od. 5.

C pro Q. li-

tera usur-

pata.

In numo M. AGRIPPÆ COS. III. ab altera facie Neptunus est Equos agens flagello sublato, ipse
currui cymbæ speciem præ se ferenti insistens. Cymba inter utrumque Equum sita. In puppi ejus
navigii avis est alis surrectis quæ Aquilæ speciem refert. Literæ, HIC OMNIPOTENS ÆCORIS. Unde
apud Horatium illud: *Suspendisse potenti vestimenta maris Deo*, ubi animadvertendum est C, literam
apud nos ordine tertiam pro Q, positam more majorum, qui Q, literam olim excludere, ut Vellius
Longus attestatur, neq; Nigidio Figulo in commentariis suis unquam posita est, teste Victorino. No-
mi vero hujus species nimirum victoriam ab Agrippa contra Sex. Pompejum partam ostendit, quam
Maro etiam celebravit in Scuto:

En. lib. 8.

Parte alia ventis & Diis Agrippa secundis

Arduus agmen agens, cum belli insigne superbum

Temporibus avari fulgent rostrata corona.

Ibid. lib. 9.

Sunt etiam numi alii in victoriæ hujus memoriam cusi, in quibus trirèmes tridentalibus rostris
præditæ conspiciuntur, ut tandem aliquando Virgilianum illud incolumitati suæ restitaturus,
Rostris